

अत्र वाच्यात्मत्वं 'काव्यस्यात्मा ध्वनिः—' इति स्ववचनविरोधा-
देवापास्तम् ।

तत्किंपुनः काव्यमित्युच्यते—

वाक्यं रसात्मकं काव्यम्—

रसस्वरूपं निरूपयिष्यामः । रस एवात्मा साररूपतया जीवनाधा-

तदिति । उक्तलक्षणस्य दूषितत्वादित्यर्थः । किमिति । किंस्वरूपमित्यर्थः ।
वाक्यमिति । रसात्मकं वाक्यं काव्यमित्यन्वयः । ननु को रस इत्यत आह—रस-
स्वरूपमिति । विवृणोति—रस एवेति । एवकारेण ध्वनिकाराद्युक्तस्य वाच्यार्थस्य
वस्त्वलंकारमात्रव्यङ्ग्यस्य च व्यवच्छेदः । साररूपतया आनन्दसान्द्रत्वेन श्रेष्ठस्व-

विशेषः स प्रतीयमानभागे विवेकिभिर्विशेषहेतुत्वादात्मेति व्यवस्थाप्यते । वाच्यसंकल-
नाविमोहितहृदयैस्तु तत्पृथग्भावो विप्रतिपद्यते । चार्वाकैरिवात्मपृथग्भावः । अत एवार्थ
इत्येकतयोपक्रम्य सहृदयश्चाव्य इति विशेषणद्वारा हेतुमभिधायापोद्धारदृशा तस्य द्वौ
भेदावंशवित्युक्तम् । ननु द्वावप्यात्मानौ काव्यस्येत्याचार्याभिनवगुप्तपादाः । एतेन न
कश्चन स्ववचनविरोधोऽपि ॥

२. शान्तादीत्युच्यते ॥

१. वाक्यमिति । जित्यमेवैतत्, वस्त्वलंकारप्रधानानां काव्यानामकाव्यत्वापत्तेः ।
न चेष्टापत्तिः, महाकविसंप्रदायस्वाकुलीभावप्रसङ्गात् । लक्ष्यानुसारेण हि लक्षणव्य-
वस्था, नतु वैपरीत्येन । वर्णितानि च महाकविभिर्जलप्रवाहवेगनिपतनोत्पतनभ्रमणानि,
कपिबालादिविलसितानि च । न च तत्रापि यथाकथञ्चित्परम्परया रसस्पशोऽस्त्येवेति
वाच्यम् । ईदृशरसस्पशस्य 'गौश्चलति', 'मृगो धावति' इत्यादावतिप्रसक्तत्वेनाप्रयोजक-
त्वात् रस्यत इति योगस्य तु तदाभासादिमात्र एव स्वीकारात् । एवं च प्रकाशोक्तं
काव्यलक्षणमेव ज्यायः । यत्तु रसगङ्गाधरकारैः 'रमणीयार्थप्रतिपादकः शब्दः काव्यम्'
इति स्वसूत्रव्याख्याने "काव्यपदप्रवृत्तिनिमित्तं शब्दार्थयोर्व्यासक्तम्, प्रत्येकप्रयासं वा ।
नाद्यः । एको न द्वाविति व्यवहारस्यैव श्लोकवाक्यं न काव्यमिति व्यवहारापत्तेः । न
द्वितीयः । एकस्मिन्पदे काव्यद्वयव्यवहारापत्तेः । तस्माद्देशाख्यपुराणलक्षणस्यैव काव्य-
लक्षणस्यापि शब्दनिष्ठतैवोचिता" इत्युक्तम् । तत्र । आस्वादव्यञ्जकत्वस्योभयत्राप्यविशेषा-
च्चमत्कारिवोधजनकज्ञानविषयतावच्छेदकधर्मवस्वरूपस्यानुपहसनीयकाव्यलक्षणस्य प्रका-
शादिनिरूपितलक्ष्यतावच्छेदकस्योभयवृत्तित्वाच्च काव्यं पठितम्, काव्यं श्रुतम्, काव्यं
बुद्धमित्युभयविधव्यवहारदर्शनाच्च काव्यपदप्रवृत्तिनिमित्तं व्यासज्यवृत्तिः । अत एव वेद-
त्वादेरुभयवृत्तित्वप्रतिपादकं 'तदधीते तद्वेद' इति सूत्रस्य 'किमर्थमुभावप्यर्थौ निर्दि-
श्येते । न योऽधीते वेत्यप्यसौ । यस्तु वेत्यधीतेऽप्यसौ । नेतरयोरावश्यकः समावेशः ।
भवति ह कश्चित्संपाठं पठति न वेत्ति, तथा कश्चिदेत्ति न च संपाठं पठति' इति